

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov: **1/ Ing. E. S., I., H., 2/ B. S., I., H., 3/ B. G., Z., H., 4/ J. S., S., H., 5/ M. S., I., H.**, spoločne zastúpení advokátom JUDr. Ľ. S., Š., B. proti žalovanému: **S., a.s., C., B.**, IČO: X., zastúpenému advokátskou kanceláriou B. & C., s.r.o., S., B., **o určení neplatnosti záložnej zmluvy**, na odvolanie žalobcov proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. Z-2-46Cb 783/94-445 zo dňa 17. apríla 2012, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. Z-2-46Cb 783/94-445 zo dňa 17. apríla 2012 **p o t v r d z u j e**.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. Z-2-46Cb 783/94-445 zo dňa 17. apríla 2012 pripustil vstup spoločnosti D. C., s. r. o., M., N., IČO: X. do konania na strane žalovaného namiesto doterajšieho žalovaného.

Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že žalobou zo dňa 21. 11. 1994 sa žalobcovia domáhali určenia neplatnosti zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa 23. 08. 1993. Podaním zo dňa 02. 02. 2005 žalovaný – S., a. s., súdu oznámil, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 22. 12. 2004 spísanej vo forme notárskej zápisnice došlo k postúpeniu pohľadávky z úverovej zmluvy č. 334023 - 3 zo dňa 24. 09. 1992 na spoločnosť

G. I. L., X., M. C., X., X., L., C.. Podaním zo dňa 18. 02. 2005 súhlasila spoločnosť G. I. L. so vstupom do konania na strane žalovaného. Podaním zo dňa 16. 07. 2010 oznámila spoločnosť D. C., s. r. o., že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 22. 06. 2010 došlo k postúpeniu pohľadávky z úverovej zmluvy č. 334023-3 zo spoločnosti G. I. L. na spoločnosť D. C., s. r. o., a navrhla, aby súd v súlade s § 92 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O. s. p.) pripustil zámenu účastníkov na strane žalovaného. Súd prvého stupňa s poukazom na ustanovenie § 92 ods. 2 a 3 O. s. p. a na základe skutočností preukázaných písomnými zmluvami o postúpení pohľadávky mal za preukázané, že pohľadávka z úverovej zmluvy číslo 34/334023-3 prešla na postupníka D. C., s. r. o., a boli splnené podmienky na zámenu účastníkov.

Proti tomuto uzneseniu podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie všetci žalobcovia. Podané odvolanie odôvodnili podľa § 205 ods. 2 písm. a/, b/, d/ a f/ (t. j. že v konaní došlo k vade podľa § 221 ods. 1 písm. f/, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok, súd prvého stupňa dospel na klade vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil). Žalobcovia v odvolaní namietali postúpenie pohľadávky zo S., a. s., na G. I. L.. Uviedli, že skutočnosť, že notárska zápisnica, ktorou mala byť spísaná zmluva o postúpení pohľadávok je neúplná, nejasná, neurčitá a nekvalifikovaná, čo vyslovil aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudkoch sp. zn. 2Obo 80/2004 zo dňa 15. 06. 2006 a sp. zn. 2Obo 74/2008 zo dňa 01. 10. 2008. Ďalej uviedli, že ani z úverovej zmluvy, ani zo záložnej zmluvy nevyplýva dohoda medzi účastníkmi konania o možnosti postúpenia pohľadávky z úverovej zmluvy na iný subjekt, ako je banka, preto postúpenie pohľadávky zo S., a. s., na G. I. L. a následne D. C., s. r. o., považovali za vykonané v rozpore so zákonom. Odvolatelia ďalej namietali, že súd bez náležitého riadneho odôvodnenia a vyhodnotenia listín predložených súdu žalovaným pripustil vstup uvedenej spoločnosti do konania. Navyše súd prvého stupňa podania spoločnosti na zámenu účastníkov nezaslal na vyjadrenie žalobcom a žiadnym spôsobom žalobcov s obsahom predmetných listín neoboznámil, čím postupoval v rozpore s ustanovením § 119 ods. 5, § 122, § 132 O. s. p. Uviedli že napadnuté uznesenie je nielen neurčité a nezrozumiteľné, ale aj nevykonateľné a v odôvodnení napadnutého uznesenia je nepresvedčivé. Odôvodnenie je veľmi všeobecné a nejasné, bez presnej špecifikácie subjektov, medzi ktorými malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky, bez špecifikácie právnych úkonov, za ktorých malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky. Mali za to, že zo žiadneho právneho úkonu, ani ustanovenia zákona, nie je možné vyvodit' záver, že postúpením

pohľadávky z úverovej zmluvy sa nadobúdateľ pohľadávky stáva účastníkom právneho úkonu, ktorým je zabezpečená pohľadávka z úverovej zmluvy, v tomto prípade účastníkom záložnej zmluvy - dodatku č. 2 k úverovej zmluve zo dňa 23. 08. 1993 a tým mu priznať postavenie žalovaného v konaní o určenie neplatnosti tohto konkrétneho právneho úkonu - záložnej zmluvy - dodatku č. 2 k úverovej zmluve zo dňa 23. 08. 1993. Namietali, že súd prvého stupňa účastníkov konania nesprávne poučil o opravnom prostriedku a nad rámec zákona im po vyhlásení napadnutého uznesenia stanovil lehotu troch dní na odôvodnenie odvolania a následne doručil písomné vyhotovenie napadnutého uznesenia s poučením o neprípustnosti opravného prostriedku. Konal tiež v rozpore s ustanovením § 168 ods. 2 a § 201 ods. 1 § 202 ods. 2 a 3 O. s. p. Navyše neuviedol, na základe akého ustanovenia zákona opravný prostriedok proti napadnutému uzneseniu nepripustil. Odvolatelia navrhli, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmenil tak, že návrh na zámenu účastníka na strane žalovaného zamietal, alebo alternatívne, aby napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

K podanému odvolaniu žalobcov sa vyjadril žalovaný. Vo vyjadrení uviedol, že zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 22. 12. 2004, ktorá bola uzatvorená medzi postupcom S., a. s., a postupníkom G. I. L. ako i zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 22. 06. 2010, ktorá bola uzatvorená medzi postupcom G. I. L. a postupníkom D. C., s. r. o., obsahujú zreteľnú konkretizáciu postupcu a postupníka, špecifikujú pohľadávku ako i zabezpečené pohľadávky, sú podpísané oprávnenými subjektmi a datované, a teda majú všetky náležitosti platného právneho úkonu a sú právne bezvadné, platné a účinné. Postúpenie pohľadávky bolo taktiež dlžníkom riadne oznámené. Napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa považuje za správne a riadne odôvodnené a navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po prejednaní veci podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 O. s. p. dospel k záveru, že odvolanie žalobcov nie je dôvodné.

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa pripustil zámenu účastníka konania na strane žalovaného tak, že na jeho miesto vstupuje do konania spoločnosť D. C., s. r. o., N., M..

Podľa § 92 ods. 2 O. s. p. ak po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou právne predpisy spájajú prevod alebo prechod práv alebo povinností, o ktorých sa koná, môže navrhovateľ alebo ten, na ktorého boli tieto práva alebo povinnosti prevedené, alebo na koho

prešli, navrhnúť, aby do konania na miesto doterajšieho účastníka vstúpil ten, na koho boli tieto práva alebo povinnosti prevedené alebo na koho prešli.

Podľa odseku 3 súd vyhovie návrhu, ak sa preukáže, že po začatí konania nastala právna skutočnosť, uvedená v odseku 2, a ak s tým súhlasí ten, kto má vstúpiť na miesto navrhovateľa, súhlas odporcu alebo toho, kto má vstúpiť na jeho miesto sa nevyžaduje. Právne účinky spojené s návrhom na začatie konania zostávajú zachované.

Ako vyplýva z obsahu spisu, účastník konania na strane žalovaného S., a. s., B. podaním zo dňa 02. 02. 2005 oznámil, že svoju pohľadávku z úverovej zmluvy, zabezpečenú záložným právom, vyplývajúcou zo záložnej zmluvy, určenie neplatnosti ktorej je predmetom konania, postúpil na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 22. 12. 2004, spísanej formou notárskej zápisnice, na spoločnosť G. I. L. L., C.. Následne Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 22. 06. 2010, spísanej formou notárskej zápisnice spoločnosť G. I. L. postúpila predmetnú pohľadávku na spoločnosť D. C., s. r. o., N., ktorá súdu prvého stupňa oznámila, že vstupuje do konania na strane žalovaného.

Podľa citovaného ustanovenia § 92 ods. 2 a 3 O. s. p., návrhu na zámenu účastníka konania možno vyhovieť v prípade, ak sú preukázané formálne podmienky pre takýto postup, teda ak nastala právna skutočnosť, s ktorou zákon spája prevod alebo prechod práva na iný subjekt, ak sa táto právna skutočnosť týka práva alebo povinnosti doterajšieho účastníka konania a nastala po začatí konania. Súd skúma, či táto právna skutočnosť je spôsobilá mať za následok prechod alebo prevod práva alebo povinnosti, o ktorú v konaní ide. Otázkou, či tvrdené právo alebo povinnosť, ktoré mali byť prevedené existujú alebo či naozaj boli prevedené na iný subjekt sa súd zaoberá v rozhodnutí o veci samej.

Nemožno preto považovať za relevantné námietky žalobcov, týkajúce sa vecnej opodstatnenosti práva, uplatneného v predmetnom konaní.

Pokiaľ žalobcovia poukazujú na to, že im bola odňatá možnosť konať pred súdom, keďže napadnuté uznesenie obsahuje nesprávne poučenie o možnosti podať proti nemu odvolanie, s uvedenou námietkou sa odvolací súd nestotožnil, keďže žalobcovia podali odvolanie v lehote podľa § 204 ods. 1 O. s. p., pričom uvedená nesprávnosť by mohla ovplyvniť iba dĺžku lehoty na podanie opravného prostriedku /§ 204 ods. 2 O. s. p./.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne podľa § 219 O. s. p. potvrdil.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, 26. novembra 2012

JUDr. Viera Pepelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: H.